

om, at det er ikke Vejle Byraad, der har forsinket disse Forhandlinger. Vi venter netop paa Svar fra Generaldirektoratet om at faa disse Forhandlinger fortsat. Jeg vil haabe, at Ministeren vil være saa venlig at se at faa Fart i denne Sag, saaledes at det kan komme til en Forhandling igen om disse Forhold, som vi gerne skulde have ordnet.

Den højtærede Undervisningsminister benyttede sig i sit Svar til mig af meget stærke Udtryk, og hvis jeg skulde svare med samme Styrke, vilde det ikke blive blide Ord, jeg kom til at henvende til den højtærede Minister. Jeg finder ikke, at der var nogen som helst Grund for den højtærede Minister til at bruge de overordentlig stærke Udtryk, som Ministeren anvendte i Anledning af det Par Smaating, jeg har fremført; men det glæder mig selvfølgelig at høre, at Ministeren vil stille Ændringsforslag til anden Behandling om en Bevilling paa 8,000 Kr. til Spædbørns-hjemmene. Hvad der ikke glæder mig at høre, er derimod, at den højtærede Minister ikke under nogen Form kan gaa med til at yde større Tilskud til Byselskabernes Virksomhed. Jeg er ikke Medlem af Overbestyrelsen for de danske Plejehjemsforeninger, og jeg staar heller ikke her, som Ministeren søgte at give det Udseende af, og spiller Overbestyrelse i Rigsdagen, men jeg er Medlem af de danske Plejehjemsforeningers Fællesudvalg, og som Følge deraf ved jeg Besked med, hvad der rører sig indenfor disse Foreninger, og hvad man der ønsker fra Lovgivningsmagtens Side. Paa det sidst afholdte Fællesudvalgsmøde gik Ønskerne væsentligst ud paa, at Tilskuddet til Byselskaberne maatte blive forhøjet til 15,000 Kr. Nu hører jeg, at Ministeren oplyser, at den Skrivelse, der er indgaaet fra Overbestyrelsen, kun lyder paa at faa 11,000 Kr. Det forbauser mig selvfølgelig noget at høre, at Overbestyrelsen fremkommer med et Andragende, som ikke er i Overensstemmelse med, hvad Fællesudvalget udtaler sig for, men det kan vi ikke afgøre her. Det skal vi til sin Tid afgøre indenfor de danske Plejehjemsforeningers Fællesudvalg. Men det forekommer mig at være kedeligt, at den højtærede Undervisningsminister stiller sig saaledes, at han ikke kan gaa med til den beskedne An-

modning, jeg fremførte: om de ikke kunde faa blot 2,000 Kr. mere paa Finansloven for 1917—18 end paa indeværende Aars Finanslov.

Overfor det andet Spørgsmaal, jeg var inde paa, stillede Ministeren sig lige saa uvilligt. Det var Spørgsmaalet om en Forbedring af Sygeplejeassistenternes Lønforhold og Arbejdsforhold ude paa Righospitalet. Dertil svarede den højtærede Undervisningsminister rent ud, at det kunde der ikke være Tale om at gaa med til, hverken for Lønnens eller for den kortere Arbejdstids Vedkommende. Det var talt rent ud, saaledes at man ved, hvad man har at rette sig efter. Forrige Aar stillede Ministeren sig anderledes venligt, idet han lovede at tage Spørgsmaalet op til velvillig Overvejelse, saa kunde vi altid se, hvad der kunde bringes ud af det, og hvor vidt man kunde komme. Den højtærede Minister vilde ikke benægte, at der var meget, der talte for en Forbedring af disse Kvinders Arbejdsforhold i det hele. Det er der ogsaa, men der er ingen Forandring sket. De har en uforholdsmæssig lang Arbejdstid og faar en uforholdsmæssig ringe Løn for det Arbejde, de udfører. Desuagtet siger Ministeren rent ud, at han kan hverken være med til at forbedre deres Løn eller til at forkorte Arbejdstiden, for det vilde atter føre Udgifter med sig. Ja, det er jeg selvfølgelig klar over. En Forbedring af Forholdene derude vil ligesom Forbedringer for de øvrige Funktionærer medføre Udgifter for Staten. Men der er altsaa ikke nogen Vej frem med dette Krav overfor den højtærede Kultusminister, og der er intet andet for end foreløbig at opgive det og haabe paa, at de mange, som det vedrører, de Sygeplejersker, jeg har talt om, i en nær Fremtid maa faa en Chef, som ser med større Forstaaelse paa deres Interesser end den nuværende Undervisningsminister.

Til Slutning skal jeg blot gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af en Sag, der blev rejst under Finanslovbehandlingen i 1913—14 eller 1914—15, da, saa vidt jeg erindrer, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) drog det Spørgsmaal frem, hvorvidt man fra Rigsdagens Side burde etablere et eget Rigsdagstrykkeri. Der har ikke